

6. maj. 1971

FAKTA

Dato:

6. maj. 1971

Sidetæl:

Værkstedsbog 71 bd 1 s. 8-15

6-5-77.

Rød + Blau.

At fuge denne ide som et
Centralt udgangs punkt er sik-
-kært ikke dødt, for herud-
-fra vil man kunne tage alle
problemerne ud for et af hver
den op. En følge af dette
bliver formodentlig at man
nu er vist tidspunkt som
følge af problemernes udvikling
man forude den er virkelig
idee.

Det som ~~nu~~ nu er min
tids punkt er min hoved ind-
-vendig er ideens ud spring
af og udseende til kunstning
til be grebet malerkunst.

Man - man skal passe på
ikke at stirre sig blind
på de negative sider maler-
-kunsten idag meget let bekræftes
med. Dels er man et offer for
en tendens i tiden, som over-
-hovedet ikke er tilstrækkelig
gennem analyse, og vi er utvivl-
-somt nødt til et punkt

hvor man er blevet fast i den
effter hvordan den akademiske proces stend,
med udspiring i Marcel Duchamp,
at "alt er kunst" det er pro-
bleme at spørge om denne pro-
ces et vist tids punkt af modernismen
og dervede formidling i hele i dag,
hvor overlever sig selv.

Forskellige områder af selve
den proces det er at producere
(kunst) hvor man nu, i så lang
tid skudt i baggrunden som
nedsættelse at man helt
hvor glæde at de, hvad alt,
studier eksisterer.

Af så danne områder er f. eks.
selve produktionsprocessen, ~~for~~
siden faktismen og det i formel-
le bliver så grundigt under-
-trykt af først minimal og
dermed konceptuel- at det
alene ved ~~sin~~ sig prævar be-
-grunder at gøre sig gældende.

For orientalsk kunst, fortrinlig
kinesisk, japansk og den indis-
-ke Tantra, hvor selve produke-
-tionsprocessen været en helt
Control (mousete endda den con-
-trølest) del af kunsten,

produktionsprocessen var en form
for meditation. Det var ikke
fordi man lagde særlig tryk
paa produktiviteten i selve pro-
-duktions handlingen (som f. eks.
den abstrakte produktivitet), men
fordi handling og handling i indlyst
en fremgang - handling med
materiale (fure - tusch - pensel -
- silkestof - o.s.v.) var funktion
og ikke (som i vesteuropæisk
kunst) udtryk for den.

Produktionen af værket var
været. Thi som fremførelsen
af en Monbru er Monbruen
og ikke et udtryk for den.

Alle problemerne om dette
punkt har jo ikke helt klar-
-lagt endnu, men der berører
en rent personlig indstilling
jo altid har haft, nemlig at
tingene er hvad de er i hele
deres materialitet og væsen
mere eller mindre, at de ikke
skal være tegn for noget, men
alene være hvad de er.

Og her kan vi vende tilbage til
"R+B" ideen.

De hid til udvalgte produkter

husker jeg dem i den opmærksomhed som jeg fik ved:

1. At være mulende på en flade og som følge deraf næsten udelukkende i den teoretiske underkategorien - maleri.

2. Dette objekt - maleri - opmærksomhed deraf ved at vil overhale at lade sig i den teoretiske som et "abstrakt" maleri.

3. De to foregående punkter bevirker at man er tvunget fast i inden for et område, en kategori bekræftet og bekræftet med en mangfoldig konventioner og fejl i drøinger, nemlig begrebet multikunst som kulturhistorisk fenomen.

Jeg mener at disse tre punkter medgår ekstraktion af dels hvad beskueren ser og dels af de tanker han uundgåeligt må gøre sig som følge af det han ser.

Dette er formodentlig en kendsgerning, man behøver den at være ens betydende med at de tanker absolut af for andre sprog og kunster - mon der? Dette er det con-

- frule Spangens moul.
Hinge fra hule beboeren let og lade
sin furre ind i murene hængt
pou klippede væggen og til den
flade der i dette selvend
pou fures et fures stof og der
blev et produktet lilleder, og
de har i dette uendelig lunge
spænd af over hundrede set
forskellige ud, men har haft
den ene ene hing til fælles at
de var beholdings.

Det som jeg gerne vil prøve
pou at klarlægge med dette
eksempel er at dette at
behold - udover en handling
med i at (furre) stof har
sit udspring i en uendelig
fjern fortid og har holdt sig
en til i dag - hvor man altså
ganske vist er begyndt at
drivle pou den ene håndlang
gylf dag ned. Der er i alle mæ-
-gør bevis for at den ene
handling alene i kraft af
at den har eksisteret i
tusinder af år og en uad-
-skelning del af den menne-
-skelige udform, men der er

meget som kunne tyde paa at
det for menneker var en
naturlig handling.
Som for maerket har de
malede produkter som er
blevet fremstillet gennem tidens
haeft er lidt forskellige udseende
og lidt forskellige formaal og
alene haeft dette ene tilfelles
at de var malede - dette alene
skaber en klar forindelse paa
nu og brug ud.
Det er der for sprogs maaler
om det idet ikke metoden
er dette centrale punkt proble-
-merne og deres eventuelle
betydninger man vedse om.
Meget kunne tyde paa at
man idag har stirret sig
blind paa, taest sig just i
paa stunden om malerkunstens
konvention i en saadan grad
at man ikke har kunnet se
de nogle mangligheder udover
~~denne~~ eller hvor paa denne
konvention. Dette er ret
ejaendommeligt for ser man
ned gennem kunst historien
til man ikke kunne und-
-gaa at konstaterer hvor man-
-ge forskellige formaal denne

"maler teknik" har tjent.
At man idag i det ser ~~den~~
den ne "teknisk" muntlig hedder
for udtrykt skuffes sig, at
at vor tid og vor kultur er
baseret paa et begreb om
nyhed (paa tiden - det utro-
lige) som et kvalitets og verdi-
begreb, og at vi i kraft
af den moderne teknologis
af kommunikations effektivitet
dominerende indflydelse paa
til verdien, ikke ligger at se
at kunstens problem ligger,
og altid har bevæget sig i
den anden retning for tids bestemte
(aktuelle) begivenheders opblik-
kelige effekt. Dermed vore
naturligvis ikke sagt at disse
begivenheder ikke har indfly-
delse paa kunsten, hvad de
har, eller at der findes et
delt, og uforudsigelig kunstbe-
greb, men alene dette at vi
idag blander begreber som
ikke nødvendigvis altid be-
høver at være af hængse
af hinanden som men.
Kunsten, eller malerkunsten, skal

ikke paa linie med de fleste
andre af den moderne livsødsles
områder isoleres som en specia-
-litet, men alene betragtes
som det den er og ikke
som hvad den ikke er eller
kan være.

Det af gældende kan der for
ikke være at et billede er
et maleri - og derved rangerer
man den kategori malarisk,
men alene om hvad det
bringes til - at forlænge og
stærke konventionerne eller
at bryde med dem udvide
og forandre begreberne.

7-5-77.

"RØD + BLÅ"

Det er lidt opvækkende, rent syns-
-mæssigt, ved den strukturdys-
-ning p. nu har fundet paa til,
at den har en sød ud kald V-H
karakter og at denne i en forstillel
mellom den røde og blå's sød-
hvide funktion bliver mere bar som
en udskillelse - som for. Dette
frøhaver - underdreg - selvbehold
at ret anglen er sammensat af
to ens kvadrater, men er det en